

הפרק האחרון על „סיירת המזוהמים“:

החיפוש אחר גופתו של מנחם

ישראל, ושמענו שהמצרים הודיעו על ביטול הסריקות. נדהמנו.

האחראי מטלפן לפיקוד העליון, ואיש לא יודע על הביטול. מטלפנים למטכ"ל, וגם שם מזימים לחלוטין את דברי הרדיו. לאחר בדיקה התברר, כי הרדיו טעה ביום, והתכוון לדחיה מאתמול להיום.

בתשע בבוקר יצאנו, עם שיירת הצלב האדום, לעבר מוצב התצפית, בו ישבנו בשבוע הראשון של מלחמת יום-הכיפורים, וממנו יצא מנחם לנסיעתו שממנה נעדר. עוברים את המוצב ומתקרבים לקנטרה.

הרגשה מוזרה, לנסוע בשטח עליו יכולתי עד כה רק לצפות במישקפת. מצד שמאל של הכביש עשרות טנקים טי"ץ, 62, אותם חיסלה החטיבה שלי ביום קרב השי"ץ בשי"ץ. מכוניות הצלב האדום, ומכוניות ליווי צבאית בודדת עם נציג צה"ל המספל בצלב האדום, ממשיות עד ל-50 מטר מן הג'יפ, ועוצרים. כל אנשי הליווי נשארו להמתין ליד מוצב התצפית.

נעל

מיספר 45

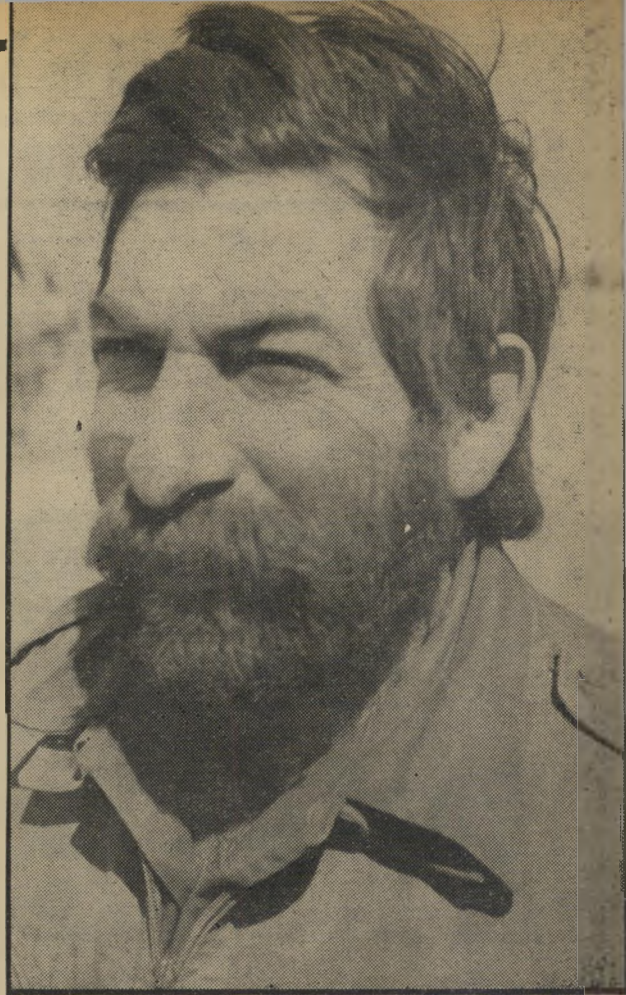

אני יושב במכונית של הצלב האדום, בה שני צלבנים (אנשי הצלב האדום קרויים אצלנו צלבנים), שניהם משוייץ, מדברים היטב אנגלית וצרפתית. נמצאים כבר שנה בארץ.

יוצא מן המכונית ומסתכל על הג'יפ. עליו מתנוסס דגל הצלב האדום. לידו ציוד של חיילי האו"ם.

אנו עוצרים ליד דגל האו"ם, ולידו מישמר חיילי או"ם, פינים ושוודים. חלק מהם עוסק בחיפוש מוקשים במקום הגבול ממש. לדיננו, הם רוצים להקים במקום מחנה-קבע, להפריד בין הכוחות. מתברר, כי הג'יפ מסמן את הגבול ממש.

אנו מתקרבים אל הג'יפ ומנופפים בדגל הצלב האדום

מנחם

מוקשים חיילי האו"ם, עם דקרים ארוכים בידיהם, מחפשים מוקשים במקום בו בחרו להקים את מחנה בגדה המערבית של תעלת סואץ.

חזרה לשדה הקרב

מסביבו סוורים חלקים ממנו, כמו סוללות-מצברים וחלקי כנת המיקלע. כשלושה מטרים מן הכביש, בקו ישר מן הג'יפ, מבחינים במישקפי-אבק ישראליים, ולידם

אני מביט היטב בג'יפ, רואה עליו סימני כדורים שפגעו בגב כסא הנהג. בלוחות השעונים ובגלגל ההגה. הגלגלים של הג'יפ מפונצרים וריקים מאוויר.

ב שבוע שעבר יצאתי עם האו"ם והצלב האדום למקום בו נמצא הג'יפ של מנחם, בנסיון לגלות מה עלה בגורלו.

מאז 10 באוקטובר, עת יצא בהתנדבות לרדוף אחרי משאית עמוסה פגזי-טנקים, שעברה בטעות את הקו בכביש בלוח-קנטרה — מאז ראינו במישקפת את המצרים יורים עליו מכל הכיוונים — מאז שמענו אותו מדווח בקשר של הג'יפ כי „הכל ממולכד, המון ערבים מסביב, אני חוזר!“ — מאז התהפך הג'יפ לרגלי מוצב מצרי, כ-4 קילומטר מהמוצב הראשון שלנו — מאז לא ידענו מה קרה לו.

האם הוא חי או מת? ברשימת השבויים לא הופיע שמו, אולם בין התמונות של השבויים שנראו בטלוויזיה

זאת

יגאל לביב

הירדנית, היה אחד הדומה לו מאוד, והדבר עורר גל תיקוות בלב ציפורה, אשתו.

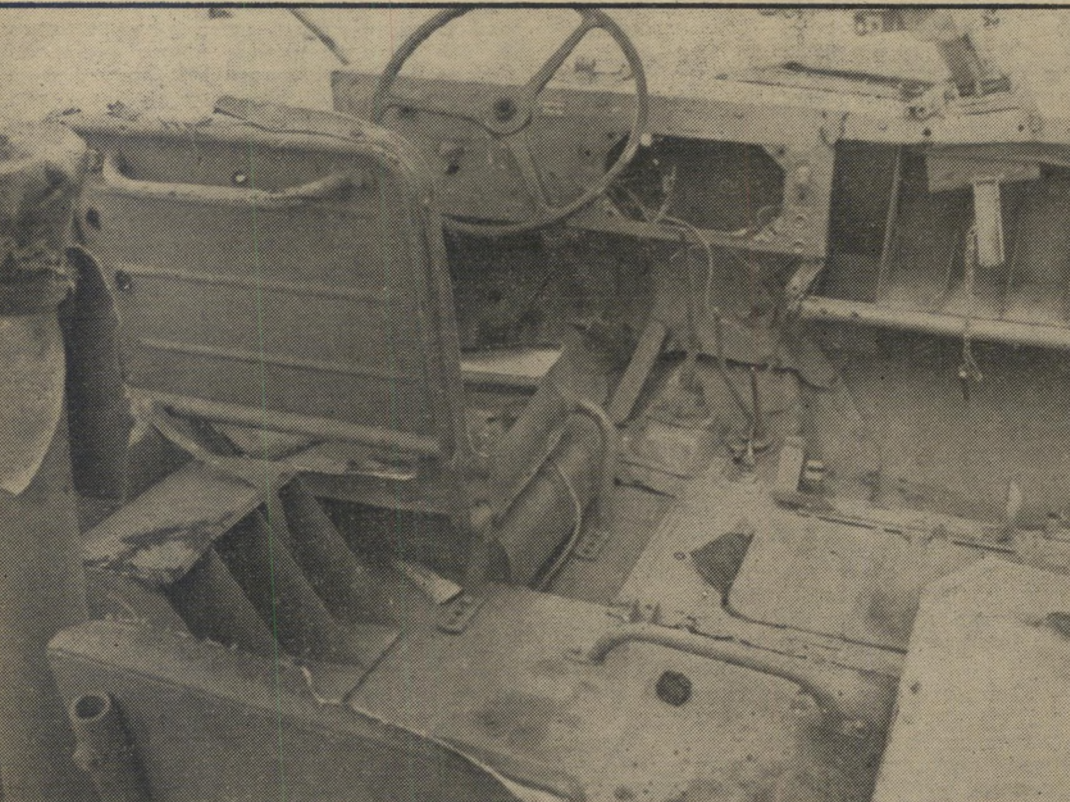
התשובה לחידת היעלמותו היתה במקום ההיעלמות. עשינו נסיונות רבים להגיע לג'יפ, אותו ראינו היטב במשקפת, אולם עד שנודע על ההסכם בינינו לבין המצרים על כניסה הדדית לשטח-ההפקר לחיפוש נעדרים, לא היו סיכויים להגיע למקום.

ג'יפ

על הגבול

מייד כשנודע על ההסכם, פנה אלי רוני המ"פ והודיעני, כי דיבר עם המ"ט, הרוצה כי נקדיש כל מאמץ לברר את פרשת מנחם. המ"ט כבר התקשר עם מפקד החטיבה באיזור קנטרה, וביקשו להושיט כל עזרה. עלי לצאת למקום ולהצטרף לאנשי האו"ם והצלב האדום, ולנסות לעבור עימם את הקווים מעבר למקום בו נתקע הג'יפ ולברר מה קרה. הג'יפ עמד בקו הגבול של צה"ל, כפי שנקבע על-ידי האו"ם בבלוזה, ונמסר לי כי הסריקה נדחת ביום. ביום המיועד הגעתי למקום, לליש-כת המח"ט. במקום היו כבר כל האנשים שהיו צריכים לצאת מעבר לקווים, כולל אנשי הרבנות, רופאים, ועוד נציגי יהדות שונות. במיקרה האנוני החדשות שידורי

רוך בגב מושב הנהג, בלוח המכשירים ובגלגל ההגה. המצרים הורידו מן הג'יפ את כל הציוד. הג'יפ נשאר במקום שנקבע על-ידי או"ם כקו כוחות צה"ל.

כך נראה הג'יפ, בו נסע מנחם בנסיעתו האחרונה. סימני כדורים נראים בבי

כדורים בכסא הנהג